

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • listopad 2025 • Ročník XX

Jedno jediné věčné Slovo

**Bratři a sestry,
milí přátelé a hosté,**

vítejte v adventním čase. Zvykli jsme si, že to už není čas klidu, ale úklidu našich domácností, není to doba smíření, ale víceméně hádek, žádné jedno světlo na obloze, ale mnoho světél všude kolem nás. Ten rychlý a neúprosný čas nás dohání k šílenství. Najednou je všechno tak rychle. Na co čekáme, a co očekáváme od adventu? Myslíme si, že klid, smíření, laskavá slova, potěšení druhých přijde samo od sebe jako blesk z nebe? Neměli bychom my s tím něco dělat? Začít třeba u sebe? Určitě znáte příběh dvou žebráků, kteří čekají na jistého Godota a doufají, že u něj naleznou přístřeší. Nic však o něm nevědí a vůbec netuší, kde a kdy se s ním mají setkat. Vyplňují proto všechny svůj čas očekáváním. Znenadání k nim přichází malý chlapec s poselstvím, že Godot přijde druhý den. Další den přichází nová zpráva: Godot přijde zítra. A znova Godot přijde zítra. A oba žebráci pokračují ve svém absurdním očekávání.

Mohlo by se zdát, že dnešní člověk je v podobné situaci, stejně jako v minulém tisíciletí je i dnes člověk odsouzen čekat na setkání, k němuž nikdy nedojde. Čekáme, ale sami touhu něco udělat nemáme. To je opravdu absurdní drama v našich životech – jaké beznaděje je to, když bloudíme pouští bez naděje, že najdeme oázu. Neustále hledání neuskutečnitelných nadějí, touhy po snech, které pomíjejí jako hrad postavený z písku na moř-

Mgr. Martin Bánoci

Kázání (Mt 3, 1-3)

1 Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti:

2 „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

3 To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“

ském břehu. Tohle je dnešní obraz člověka, který bloudí obklopený v nespočetných světlech falešných nadějí. Naše očekávání nemá být naprosto nesmyslné, v adventu čekáme na Toho, s kterým se chceme setkat. Očekávat pak znamená blížit se k setkání, být připravení, bdělí a pozorní. Takové očekávání můžeme prožívat jako pohyb, dynamismus a radostnou touhu. Očekávání člověku umožňuje, aby

zůstával neustále připravený vydat se na cestu nebo dokonce vzlétnout do oblak. Silou takového člověka je činit pokání, že se blíží něco nového, že je to již za dveřmi a že to nesmíme propásnout. Očekávání dává do pozornosti naše oči, aby byly připraveny. Všechno má být obráceno vstříc budoucnosti a srdce má být naplněno vnitřní jistotou, že přichází jiný úsvit než ten, který každé ráno

spatřujeme. Úsvit Božího království, v němž konečně potkáme Jeho. A pak začne očekávaná slavnost. Boží slovo doby adventní reaguje na očekávání a hledání člověka a jasně pojmenovává to, co člověk cítí ve svém srdci a ve své mysli, i když to nedokáže jasně pojmenovat; zve člověka, aby neochaboval ve svém očekávání, a zvěstuje mu, že se jeho očekávání naplňuje.

Jako bdělá stráž nás ujišťuje, že nečekáme na žádného Godota, který nikdy nepříjde, ale na někoho, kdo již přichází. V adventu se odkrývá tajemství Kristova příchodu, které se dotýká našeho osobního života.

• On přišel a stal se jedním z nás,

Pokračování na 2. straně

Jedno jediné věčné Slovo

Dokončení z 1. strany

splnil sliby dané praotcům a otevřel nám cestu k životu.

- On znovu přijde v záři své slávy a pozve nás k účasti na svém království.
- On nyní přichází vstříc každému z nás v Božím slově a ve svátostech, abychom ho s vírou přijali.

Tento radostný čas se vyznačuje přípravou srdce: připravit cestu, vyrovnat ji, oddělit zrna od plev ... Je třeba však mít na mysli, že tato příprava má jiný charakter než v postní době: postní období zřetelněji zdůrazňuje kajícínost a obrácení, a to jako přípravu na nové přijetí velikonočního tajemství Kristovy smrti a vzkříšení. V adventu je výzva k smíření a setkání, které vyplývá z očekávání Kristova příchodu. Toto očekávání je však spojeno s přípravou srdce, které vposled ovlivní i celé vnější konání. Dnešní Matoušovo evangelium nás povzbuzuje k naději, k trpělivému čekání. První neděle nás vybízí, abychom vzali vážně druhý příchod Krista: on skutečně přijde, přijde znenadání, a proto je třeba bdít čili žít ve světle. Tento příchod je blízko, vždyť noc pomíjí a pomalu svítá.

Jan Křtitel je vskutku postava adventu, doby očekávání a přípravy na příchod Páně. Vyhlíží jej stejně jako proroci Starého Zákona: „Ten, který přichází za mnou, je silnější než já.“ Jan byl silný, když dokázal pohnout zástupy, které jdou ze všech stran za ním k Jordánu, ale jeho naděje se upíná k tomu, který je mnohem silnější.

Tento obraz, obraz Božího soudu, má Jan před očima, a proto káže a proto křtí. Obsah jeho kázání je velmi stručný: „Čiňte pokání, protože se přiblížilo království nebeské.“ Protože Kristus je přede dveřmi, dejte svůj život do pořádku a začněte brát Boha vážně: království nebeské se přiblížilo a je nejvyšší čas začít jinak.

Není to pouhý hlas Jana Křtitele, ale Slovo Krista. Všechna nejkrásnější a nejhlubší slova o Kristu zůstávají jen hlasem – hlasem, který poukazuje na Slovo. I Jan Křtitel vydal svůj hlas, a pak ustoupil Slovu. Přijmout Slovo do svého nitra, je velké dílo, které vyžaduje přípravu. Tak jako slovo Jana Křtitele připravovalo srdce tehdejších Židů, tak i my potřebujeme narovnat cestu, abychom byli vůbec schopni přijmout tak velký dar, jakým je samotný advent. Zaslouchnutí a přijetí Slova není jen obyčejným posloucháním, ale má se stát novým zázrakem Vánoc. A k tomu směřuje advent.

Teď a tady zní hlas Jana Křtitele: Připravte cestu Slovu! Ztište se! Nenechávejte se naplnit všemi možnými slovy, slogany, výzvami ke konzumu! To pravé Slovo je už tu, Království Boží už teď zaznívá, i když potichu. A v tichu betlémské noci zazní naplno. Celý náš život je adventem. Prozatím slyšíme hlas, slyšíme slova: jednou však slova pomínou a zůstane jedno jediné věčné Slovo.

Mgr. Martin Bánoci

Adventní modlitba 21. století

Všemohoucí Bože, Tvůj Syn přichází tiše, ale my žijeme ve světě **high-speed internetu** (rychlého internetu), neustálého **multitaskingu** (dělání mnoha věcí najednou) a **24/7 newsfeedů** (nepřetržitého toku zpráv).

Prosíme Tě, nastav náš **vnitřní systém** na **deep focus** (hluboké soustředění). Dej nám **milost odpojit se od digitálního spamu** (digitálního smetí) a ztišit **přetížený notifikační panel** (panel upozornění) našich životů. Pomoz nám rozlišit **fake news** (falešné zprávy) od Tvé věčné Pravdy a najít Tě v **real-time** (v reálném čase) okamžiku, nejen ve zpětném zrcátku.

Dej nám **dostatečný bandwidth** (propustnost, kapacitu) pro skutečné **connection** (spojení) s druhými. Ať se neskrýváme za **filtry a avatary**, ale odvážíme se autentického **face-to-face** (tváří v tvář) setkání, kde v každém bližním rozpoznáme Tvůj **profil** (obrys, podobu). Ať náš **duchovní firewall** (ochranná zeď) ochrání naše srdce před **virem cynismu** a **malwarem konzumu** (škodlivým softwarem konzumu).

Přijď, Pane Ježíši. Vyčisti náš disk a udělej Save & Exit (uložit a odejít) **ze zmatku**. Očekáváme Tvůj **finální upgrade** (zlepšení, povýšení) **pro náš život**. Amen.

Poděkování za čtené kázání
Martinu Jirsákovi 26. 10. 2025.

Nedělní školička s Danou Gaudynovou.

Poděkování za čtené kázání
Rut Zajac 19. 10. 2025.

Jana Matuchová: Devadesát!

Ač je to k nevíře, naše setra Jana Matuchová oslavila 6. září v plné svěžesti devadesáté narozeniny! U dam se věk neprozrazuje, ale tady je to na místě, protože příklady táhnou.

Narodila se jako první ze šesti dětí manželu Růženy a Josefovi Benešovým. Tatínek byl farář ČCE nejprve v Třebenicích, později v Nymburku. Jana vystudovala Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Rodiče jí nemohli finančně dostatečně podporovat, a tak při studiu doučovala slabší spolužáky z movitých rodin. Vždycky byla premianka, a to platilo i na vysoké škole. Po jejím ukončení učila své oblíbené předměty až do svých osmdesátin (matykářů a fyzikářů

totiž bylo a je stále málo). V prosinci roku 1956 se provdala za Miroslava Matuchu. Narodili se jim dvě děti – syn Pavel a dcera Jana.

Dnes má čtyři vnoučata a jedenáct pravnoučat. Ještě stále pracuje, byť na zkrácený úvazek, v rodinné firmě.

I když prošla řadou nelehkých životních peripetií, nikdy se nevzdávala a neztrácela životní optimismus. To pro ni platí dodnes. Členkou teplického sboru ČCE je od roku 1964, dlouhá léta byla jeho presbyterkou a dnes nedělní co nedělní usedá do lavic v naší modlitebně. A nejen to. Nechybí na žádné sborové akci včetně letních cyklo-dovolených, stará se o hroby v Litomyšli a pravidelně navštěvuje bratra Josefa, který žije ve Švýcarsku. Letos se za ním vypravila letadlem. Jak ráda říkává: Zkrátka a dobře, člověk se nesmí nikdy vzdát a má zůstat optimistou. Milá Janinko: Ať ti Bůh nadále žehná na naplněné cestě životem.

Foto a text: SO

Anděl Páně
Vánoční Divadlo

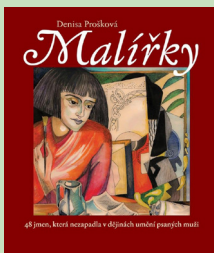
4. Advent 21.12. od 16:00

ČCE Teplice
J.V. Gládka 2006 Teplice

STOJÍ ZA TO ČIST

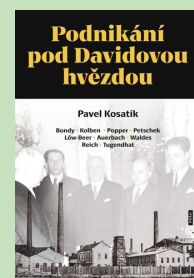
Denisa Prošková: Malířky

Svět výtvarného umění byl po staletí uzavřeným pánským klubem. Kniha je připomenutím známých, slavných i neprávem zapomenutých osobností, a zároveň průvodcem dějinami umění od renesance po současnost. A to nejen v Evropě, ale po celém světě, včetně umělekyn z řad původních obyvatelů kolonizovaných zemí. Vřele doporučuje Pavla Šeremetová

Pavel Kosatík: Podnikání pod Davidovou hvězdou

Autor přináší vzácný pohled na životy a osudy židovských rodin, které stály za rozkvětem českého průmyslu a kultury v období první republiky. Tato kniha není jen historií - je to epické vyprávění plné emocí, které vás vtáhne do světa úspěchů, obětí i nelehké doby, jež přinesla tvrdé zkoušky. Doporučují Alice Janďovská a Martin Pěkný

Biblické postavičky ožívají v příbězích

Přesně v polovině listopadu jsme měli možnost se zúčastnit spolu se sestrami a bratry z katolické církve kurzu výroby biblických postavíček v Živém domě.

Kurz probíhal dva dny pod vedením lektorů z Českého katolického biblického díla (Olomouc), které je obdobou naší Biblické společnosti. Tyto postavičky jsou specifické jak svým původem, tak i zpracováním a následně využitím. Tělo postavíčky tvoří v základě patentovaný ohebný drát s jutovým opletem. Ten se dále omotává obinadly, což zvyšuje odolnost a zároveň životnost výrobku. Výrobní proces je během kurzu neustále kontrolován, díky čemuž mají hotové

výtvoři vysokou kvalitu, ačkoliv vznikají pod rukama více či méně šikovných účastníků. V kurzu jsme vytvořili několik základních postav, které nás budou katecheticky provázet během bohoslužeb, biblických hodin, setkání dětí i mládeže a na dalších akcích. Figury jsou záměrně vyráběné bez výrazu tváře, což jim umožňuje ztvárnit širokou škálu emocí od radosti po beznaděj nebo naznačit děj. Mezi našimi postavami můžete nalézt Ježíše (Martin Bánoci),

přibližně 12letého chlapce (Johana Zachová), pastýře (Lída Jirsáková), mladší ženu (Helena Junová), anděla (Květa Obermannová), dva mladší muže (Viktoria Alebastrova, Hana Ryšavá) a jednoho

staršího muže (Pavla Šeremetová). Kromě nich snad ještě do Vánoc přibude miminko v zavinovačce a batole, které jsme si jako jediné mohli zakoupit pro domácí samovýrobu. Všichni zúčastnění jsme se shodli, že ačkoliv je výroba náročná, za radost z jejich využití stála. Také se těšíme, že snad budeme moci kurz zopakovat třeba v našich prostorách a obohatíme si tak naši sestavu o další neméně důležité postavy, jako například starší ženu, 12letou dívku, vojáka, farizeje či krále.

Text: Hanka Ryšavá, foto: SO

Poznámka redakce: V současné době už biblické postavičky ožívají v příbězích. Již se s nimi seznámili účastníci Klubu dětí i Biblické hodiny.

Sedmá víkendovka dětí:

V Šatlavě bylo veselo

Uprostřed října si naše sborové děti a další spříznění táborníci užili už sedmou víkendovku. Tak se ukaž. Pod záštitou našeho pana faráře se o barvitý program opět postaralo autorské a nápadité duo Eliška Zahradníková a Martin Blažek ml. Zúčastnilo se jí přes dvacet dětí – od nejmenších až po teenagerky a teenagery – a osm dospělých.

Děti s vedoucími vyrazily z podzimních Teplic do hor na Moldavu a přebývaly v Šatlavě, snad prý jen chatě toho jména. Nicméně na kopcích teploty klesly po setmění až pod bod mrazu. O hřejivé jídlo a další zážitky se dále pomohli postarat: Štěpánka Skalická, Dominik Pašek a pan

farář Matko Bánoci s manželkou Liou. Děti hrály hry, které cvičily svaly i mysl a přátelství. Největším úkolem byla téměř profesionální příprava novinářských interview z prostředí známých pohádek. Účastníci si sami vymysleli scénáře, rozdali role a vystoupili před kameru. Všichni pak společně sle-

dovali a hodnotili jednotlivé reportáže. Dozvěděli jsme se například z rozhovoru s myslivcem, jaké to bylo zápasit s vlkem a vysvobodit Karkulku i s babičkou. Nebo nám další novinář přiblížil osud Jeníčka a Mařenky po našťestí úspěšném útěku z Perníkové chaloupky. Tři krátké dny byly zářámované písničkami a modlitbami. Podle úsměvů a veselého švitoření, které provázelo zpáteční cestu vlakem, to vypadalo, že se na horách všem líbilo. Akorát nejmladší účastník Joel Bánoci se k víkendovce nevyjadřoval – však mu byly sotva dva měsíce. O velké oblibě této tradiční akce svědčí i to, že přijeli také účastníci až z Prahy a Bruselu.

Text a foto: Standa a Bára Kubáčkovi

Roman Gaudyn: Umění komunikace (1. část)

Komunikace uvnitř dobrovolných spolků, církví či politických stran, kde lidé odvádějí svoji práci zcela zdarma a na základě svého přesvědčení, má svá zvláštní pravidla. Je zcela odlišná od komunikace firemní mezi placenými zaměstnanci, kde funguje převážně na bázi nadřazený versus podřazený. Znáám to z vlastní dlouhodobé praxe.

Dobrovolné spolky, církve a politická uskupení sdružují lidi různého vzdělání, věku a někdy i názoru. Připomínají soužití rodiny, kde je nutné přijímat každého člena s jeho přednostmi, ale i chybami a umět dělat kompromisy. Komunikace je o vztahu, nikoli o tlaku. Je účinná tehdy, když mu ten, komu je sdělení určeno, rozumí. Přílišný tlak a úporná snaha uzavřít jakoukoli záležitost hned na místě, může vést k nedůvěře a zablokování. V běžném životě prakticky neexistuje situace,

kdybychom mohli spravedlivě říci: „To je jeho problém, on to nechápe.“ Tedy pokud nám skutečně o dorozumění a porozumění jde. Příčin nedorozumění může být celá řada. Tak, jako je každý z nás zodpovědný za sebe sama, své věci a své uplatnění, je zodpovědný také za množství nedorozumění, která na světě vytváří. Snažme se, aby jich bylo co nejméně.

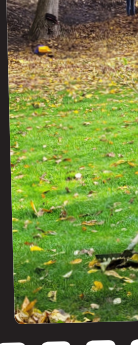
Komunikovat znamená mnoho dávat. A také získávat, pokud ovšem vnímáme nejen obsah, ale také momentální situaci, řeč a ostatní projevy druhých lidí. Přestože podstatnou část naší komunikace tvoří slova, není to jediné, co sdělujeme. Podívejme se, co všechno sdělujeme slovy, beze slov a co ještě je za našimi slovy ukryto. Práce v terénu mezi lidmi je prostě dřina. Někde jsem zaslechl jedno

rčení. „Mám rád lidi, ale nestýkám se s nimi.“ Jinak řečeno nechci absolvovat tu dřinu. Velmi těžká práce je mluvit a na základě toho jednat a ještě složitější může být naslouchat a mlčet. Kontakt s lidmi může být těžký, ale zároveň není ničím nahraditelný. Měl jsem tu možnost komunikovat s obyčejnými domorodci v Amazonském pralese. Já jsem neznal jejich jazyk, oni neznali můj. Prožil jsem však krásné nezapomenutelné setkání a tato pralesní zkušenost má obrovský význam pro můj život.

(Dokončení v příštím vydání Sborových ozvěn)

Brigádníkům zdar!

Na farské zahradě i uvnitř kostela se konala tradiční podzimní brigáda. Už bylo na čase! Naštěstí vyšlo i počasí. Sešlo se nás osmnáct dospělých a přirozeně nechyběly ani děti. Zmizelo listí (auto s návěsem se třikrát otáčelo), přesto na stromech ještě nějaké zůstalo, tráva je posekaná, trampolína uložená k zimnímu spánku, dveře do kuchyně a společenské místnosti zateplené, a tak by se dalo ve výčtu prací pokračovat. Velké poděkování patří všem brigádníkům - velkým i malým. Text a foto: SO

Nedělní bohoslužby se svátostí křtu

V našem kostele se v neděli 21. září konala další velká slavnost. Svátost křtu, kterou přijala z rukou našeho faráře Matka Bánociho malá Isabelka Šoániková.

Holčička se narodila Bětce (za svobodna Gaudynové) a Gabkovi letos 27. května a má se čile k světu. Taký si nenechá jen tak něco líbit, jak je patrné z fotografií. Jakmile ale spočinula zpátky v maminčině náručí, pláč hned ustal. Rodiče, kmoři, prarodiče, přítomný teplický sbor a četní hosté ze Slovenska, odkud pochází tatínek, slíbili, že budou při křesťanské výchově děvčátka nápomocni. Jako křestní sborový

dar vybral náš kurátor a zároveň strýček Radovan Gaudyn, pro svoji neteř dětskou bibli. Po bohoslužbách se na farské zahradě konala velká hostina, kterou připravily rodiny Gaudynova a Špánikova, za což jim patří naše velké poděkování. Po celou dobu bylo na září nezvykle nádherné letní počasí, kterým k oslavě přispěl sám Pán Bůh. Nechť svou novou ovečku chrání a provází životem. (SO)

Alena Podrazilová: Takovou atmosféru jinde nezažiješ

Začátkem října jsme v Teplicích přivítali celostátní Sjezd (nejen) evangelické mládeže. Jeho pořadatelem byla tradičně naše církev. Vedoucí oddělení mládeže ČCE Aleny Podrazilové jsme se s časovým odstupem zeptali...

■ **Jaké jsou ohlasy mládežníků a kolik jich k nám na sever Čech celkem přijelo?**

Ohlasy jsou velmi pozitivní, ale vždy se najde pár věcí, které by se mohly zlepšit. Do Teplic přijelo 590 osob a dalších přibližně 150 osob se zúčastnilo veřejných/volně přístupných částí programu.

■ **Co nejvíc zapůsobilo na tebe samotnou?**

Já si vždy nejvíc ze všeho vychutnávám atmosféru sjezdu. Tu nikde jinde nezažiješ. Ta je mi největší odměnou za rok uplynulý a dává mi sílu do roku nadcházejícího.

■ **Připravit pestrý program, ubytovat a nakrmit tolik strávníků, to dá pořádně zabrat. Komu bys chtěla jmenovitě poděkovat?**

Nejvíce bych chtěla poděkovat Sjezdovníkům, to je tým organizátorů, z velké většiny dobrovolníků, kteří sjezd připravují celý předchozí rok. A zejména chci poděkovat mým čtyřem kolegyním z oddělení mládeže: Káje Junové, Ráchel Konvalinkové, Báře Litomiské a Klárce Jahodové.

■ **Jak se role hostitele ujal teplický sbor ČCE?**

Naprostě výborně! Při celoročních přípravách nám byl pan farář i další členové k dispozici. Dostali jsme mnoho velmi užitečných informací o školách, politické i kulturní situaci, církvích i jiných náboženských společnostech v Teplicích.

Byla nám poskytnuta pro únorový výjezd organizátorů (Sjezdovníků). A tak dále. Bylo toho mnoho a já bych nerada něco nebo někoho zapomněla. Během Sjezdu nám pro program byly k dispozici prostory kostela i fary, pan kurátor i pan farář měli na sjezdu vícero programů, někteří členové v čele s Radovanem Skalickým se ujali sjezdových TAIZÉ modliteb a další členové sboru nabízeli svou pomoc během příprav i během samotného Sjezdu. A na co nesmím zapomenout je, že jsme dostali mnoho dobrot na štáb pro naše dobrovolníky a hosty. Vrcholem všeho byla Mezináboženská akce (foodfestival s rozhovory) přímo na vaší faře. Ta měla mezi mládežníky veliký úspěch. Celému sboru patří náš veliký dík!

■ **A na závěr, ať se mladí mají nač těšit:**

Na ústředí jste už začali s přípravami sjezdu mládeže pro rok 2026. Kdy a kde bude tentokrát?

Ano, přípravy jsou již v plném proudu... již bylo realizováno několik výjezdů na místo, byla zahájena jednání o pronájmech prostor a v nejbližší době budou osloveni hlavní účinkující. A tak se už moc těšíme na první víkend v říjnu (2.-4. října 2026) v Třebíči! Foto: archiv a SO

Účastníci Sjezdu při závěrečné nedělní bohoslužbě zcela zaplnili Koncertní sál Domu kultury. Kapacitu má 600 míst.

Bůh jako lávka: Proč se dnes můžeme učit od Ježíše

První říjnový víkend proběhl v Teplicích Sjezd mládeže. Mohli jsme tak přivítat v našem městě na 750 účastníků z celé republiky. Pro zájemce zde shrnuji svou promluvu při páteční pobožnosti.

Slyšeli jsme dvě čtení. První čtení bylo z knihy Leviticus: „Nebudeš nenávidět svého bratra ve svém srdci... nebudeš se mstít... miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Lv 19,17–18). A pak v evangeliu, když se Ježíše ptali, které přikázání je nejdůležitější, odpověděl: „Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem... a svého bližního jako sám sebe. Větší přikázání než tato není.“ (Mk 12,30–31). V obou případech jde o vztah. O setkání. O propojení dvou břehů – Boha a člověka, člověka a člověka. Možná jste už slyšeli krásnou větu: „Bůh je láska.“ Na našem sjezdu mládeže jsme si k ní přidali ještě jeden slovní obraz – „Bůh je lávka.“ Původně jsem si říkal, že asi někdo neumí s T9 v klávesnici. Je to ale naprosto krásné hraní se slovy, protože to rozvádí to původní tvrzení „Bůh je láska“. V Janovi se píše: „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“ (J 4:19) Hans Rotter píše: „Pouze tehdy, když jsme zakusili lásku, vycítíme potřebu a požadavek lásky u druhých. Tak je svědomí se svými úsudky o hodnotách vždy závislé také na okolí a v konečném důsledku na Bohu.“ (Osoba a etika: k základům morální teologie). Lávka propojuje dva břehy, které by jinak zůstaly od sebe. Nezruší jejich rozdílnost, ale dovolí, aby se dotkly. Aby mezi nimi vzniklo místo setkání, protínání, poznávání. K tomu je zapotřebí láska, kterou je Bůh, který nás propojuje, nejen nás jako evangelíky a křesťany, ale taky kultury. Náš Bůh (ten abrahamovský)

propojuje polovinu lidské populace – křesťany, židy i muslimy. Takovou lávkou byl a je i Ježíš. A my ho v evangeliích znovu a znovu vidíme, jak právě tohle dělá. Vstupuje do extrémů, aby ukázal jinou cestu. Rozbíljel rodiny, zastával se cizoložníků a odstrkovaných, kritizoval mocné. Ježíš nikdy nesklouzl k pohodlnému tichu ani k radikálnímu křiku. Vždycky vstoupil doprostřed – a přinesl to, co tam chybělo. Nastavil zrcadlo a pokud ukázal extrém, tak právě proto, aby dostal situaci do rovnováhy. Ukázal nám, jak vypadá spojení obou břehů: kde je tma, tam se jde se světlem; kde je nenávisť, tam se jde

s láskou. A tohle je i naše povolání. Kde je tma, máme přinést světlo. Kde je nenávisť, máme přinést lásku. Kde je spor, máme hledat cestu pokoje. Tak, jak se to píše v modlitbě sv. Františka z Assisi. Zkusme si to představit v našem životě – přinášet lásku tam, kde slyšíme jenom hate, odpuštění tam, kde se lidé blokují a soucit tam, kde vítězí algoritmus. Chci tím říct jasně: extrémny nemají v křesťanském životě místo. Ne ve víře, ne v církvi, ne v politice. Protože extrém buď zaslepuje, nebo ničí. Extrém není cesta – extrém je zkrat. Věřím, že i my jako křesťané máme povinnost – nejen ve víře, ale i ve volbách – odmítat extremisty. Ne proto, že „se nám nelíbí“, ale proto, že jejich politika je přesným opakem evangelia. Místo lávek staví zdi. A místo jednoty v různosti šíří strach a nenávisť. Tomu my musíme říct jasné NE! Když ne osobní angažovaností, tak alespoň u volebních urn. Volit ty, kterým věříme a víme, že ochrání naše svobody, budou hledat dialog a odmítat extrémny.

Bůh je lávka. A na tu lávku nás zve. A není to dálnice – je to někdy úzká, křehká cestička. Není pro masy, ale pro odvážné kroky. Kdo viděl nádherný film Dva papežové ví, že Bůh je nalézán na cestách, třeba i na lávkách. Na té cestě se můžeme setkat s druhými – a hlavně právě s Bohem.

Ať i o nás může platit: „Blaze tvůrcům pokoje, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ (Mt 5,9)

Radovan Gaudyn, foto: SO

O Sjezdu mládeže se naše společenská místnost proměnila v hojně navštěvovanou kavárnu plnou dobrot.

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství,
přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

Úterky od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního sboru

ČCE Teplice:

2100220448/2010

Konvent jednal o plánech do budoucnosti

V Litoměřicích se sešli zástupci všech evangelických sborů Ústeckého seniorátu na konventu. Za náš teplický sbor se zúčastnili farář Martin Bánoci a kurátor Radovan Gaudyn. Konvent je místo, kde se ohlížíme, plánujeme i přemýšlíme o své budoucnosti – tentokrát se mluví třeba o změnách ve správě církve, o věkových hranicích pro volby do církevních struktur (snížení na 16 let) nebo o připravovaném sloučení s Pražským seniorátem.

Text a foto: Radovan Gaudyn

Pravidelná shromáždění

- **Čtvrtek** od 15 hodin
Klub dětí
- **Čtvrtek** od 16:30
hodin Biblická hodina
- **Čtvrtek** od 16:30 hodin
(1x za měsíc)
Večerní bohoslužby
- **Pátek** od 9:30 hodin
Setkání maminek
- **Pátek** od 17:00 hodin
(každý 2. týden)
Mladší mládež
- **Pátek** od 19 hodin
(jednou za měsíc)
Ekumenické setkání mužů
- **Sobota** od 7:30 hodin
(jednou za měsíc) Společné
modlitby
- **Sobota** od 17 hodin
(jednou za 3 měsíce)
Mezigenerační setkání
v rodinách
- **Neděle** od 9:30 hodin
Bohoslužby + nedělníka
pro děti

Změny vyhrazeny

Dar pro potřeby sboru lze
s uvedením částky poslat
také formou QR kódu

plány na rok 2026

malá víkendovka (4 – 12 let)....	13.-15.3. 2026
velká víkendovka (13 – 17 let)...	10.-12.4. 2026
vodák (13 – 17 let)...	30.6.-5.7. 2026
pobyťový tábor (6* – 15 let)...	26.7.-2.8. 2026

*min. absolvent i. třídy ZŠ

Sbor ČCE Teplice

farářovy palačinky

14. PROSINCE / 14:00

DĚKANSTVÍ

ŘÍMSKOKATOLICKÉ
CÍRKVE

výtěšek je
učen pro
dětské oddělení
v teplické
nemocnici

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB

11. - 18. LEDNA 2026

pondělí 12.1.
od 18:00

Na cestě do Emaus

Kazatel: Marek Janovský
Kde: CB (Poštovní 934)

úterý 13.1.
od 18:00

Nevěřící Tomáš

Kazatel: Blahoslav Čičel
Kde: AC-CBH (Školní 2)

středa 14.1.
od 18:00

U Tiberiánského jezera

Kazatel: Radek Kuchař
Kde: BJB (Poštovní 934)

čtvrtek 15.1.
od 18:00

Miluješ mne?

Kazatel: Martin Bánoci
Kde: ŘKC (Zámecké nám. 71/9)

pátek 16.1.
od 18:00

Já jsem s vámi

Kazatel: Viacheslav Eliseev
Kde: ČCE (J.V. Sládka 2006/16)

ČESKOBRATSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

ČESKOBRATSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předejte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.